

FRANCESCA SIMON

GRÁZLIK GABO

A
UPIRSKA ZOMBIA

**Ilustroval
Tony Ross**

GRÁZLIK GABO A UPÍRSKA ZOMBIA

Francesca Simon vyrastala v slnečnej Kalifornii. Na univerzitách v Yale a v Oxforde vyštudovala stredovekú históriu a literatúru. V súčasnosti žije s rodinou v Londýne. Napísala vyše päťdesiat kníh a za knižku *Grázlik Gabo a snežný obor* získala v roku 2008 cenu za najlepšiu detskú knihu v súťaži Galaxy British Book Awards.

GRÁZLIK GABO A UPIRSKA ZOMBIA

Francesca Simon
Ilustroval Tony Ross

slovar

*Fantastickému, báječnému
a inšpirujúcemu Joshovi
Stampovi-Simonovi*

Text © Francesca Simon 2011

Illustrations © Tony Ross 2011

Translation © Darina Zaicová 2013

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o.,
Bratislava 2013

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat ani šíriť v nijakej forme, ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne, bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN 978-80-556-0886-0

OBSAH

1. Grázlik Gabo spisovateľom	7
2. Kuchárska šou Grázlika Gaba	29
3. Grázlik Gabo a trafený profesor	53
4. Grázlik Gabo a upírska zombia	73

pizzu, a že mu namiesto toho predložili tanier plný nechutných klíčkov – fuj – a hrášku – grc! Naozaj musí počúvať ešte aj Vilkove drísty?

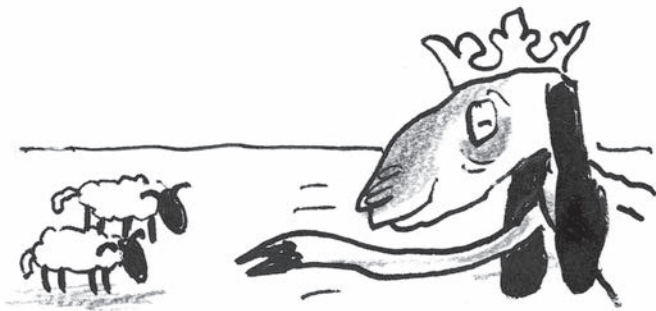
Hrôza. Aký príšerne krutý trest. Trpí azda voľakto na svete väčšmi ako Gabo?

Je to také nespravodlivé! Mama s otcom mu nedovolili pustiť si cez obed Vražedných potkaníkov, a teraz ho nútia počúvať Vilkovu nasprostastú poviedku. Vzorný Vilko bol najhorší spisovateľ na svete. Ak nepísal o vílach, potom určite o mačiatkach alebo motýlikoch, či škriatkoch-pomocníkoch s domácimi úlohami. Naposledy ich obšťastnil trápnymi príhodami

o dobrodružstvách svojho obľúbeného

barančka – o Zlatovlasovi a hrôzozrašnom dni, keď mu zmodrel ružovo-žltý noštek. Našťastie sa zjavil ovčí kráľ,

mával čarovným kopýtkom a Zlatovlasov nos bol ako predtým...

Gaba pri tej spomienke až striaslo. A keď vykrikol, že Zlatovlasa skolil horár, lebo dostal chuť na baraninu, mama s otcom ho poslali do jeho izby.

Vzorný Vilko rozložil hárok papiera a odkašľal si.

„Moja poviedka sa volá *Ako víly namaľovali dúhu*,“ ohlásil.

„ÁÁÁÁÁÁCH!“ zafunel Gabo.

„Aký krásny názov,“ zavzdychala mama a fľochla na Gaba.

„Už sa neviem dočkať, kedy si ju vypočujem,“ pridala sa otec. „Gabo,

prestaň sa babrať v jedle,“ dodal, keď Grázlik Gabo začal nožom pučiť hrach.

„Kde bolo, tam bolo, žilo raz sedem víl, drobných ako motýle. Boli ako sedem farieb dúhy. Každý deň tancovali a skackali, tancovali a skackali a zase tancovali a zase skackali.“

Grázlik Gabo zívola. „Okopčil si *Sisu a tancujúce sedmokrásy*.“

„Neokopčil,“ bránil sa Vzorný Vilko.

„Okopčil.“

„Neokopčil.“

„Prestaň, Gabo,“ zakročila mama. „Tvoj príbeh je veľmi pekný, Vilko. Pokračuj, čo bolo potom?“

„Víly sa starali o dúhu, ako najlepšie vedeli, umývali ju a oprašovali. Každá dennodenne leštila svoju dúhovú farbu. Jedného dňa pozreli hore. Beda-prebeda! Všetky farby z dúhy zmizli.“

GRÁZLIK GABO SPISOVATELOM

„Dofrasa, rýchlo zavolajme polišov,“
odfrkol Grázlik Gabo.

„Mama, Gabo mi skáče do reči!“
zapišťal Vilko.

„Buď ticho, Gabo,“ napomenula ho
mama.

„Víly utekali za kráľovnou a oznámili
jej, čo sa stalo,“ pokračoval Vilko.

„Dúhové farby popadali na zem,“
plakali víly.

